

31989L0662

30.12.1989

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 395/13

**SMERNICA RADY
z 11. decembra 1989**

o veterinárnych kontrolách v obchode vnútri spoločenstva s cieľom dobudovania vnútorného trhu

(89/662/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej článok 43,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,

keďže spoločenstvo musí prijať opatrenia určené na postupné založenie vnútorného trhu počas obdobia, ktoré sa končí dňom 31. decembra 1992;

keďže koordinovaná činnosť spoločných organizácií trhu so živočíšnymi výrobkami a s výrobkami živočíšneho pôvodu si vyžaduje odstránenie veterinárnych prekážok pri rozvoji obchodovania s príslušnými výrobkami vnútri spoločenstva; keďže z tohto hľadiska voľný pohyb poľnohospodárskych výrobkov je základnou črtou spoločnej organizácie trhu a mal by uľahčiť účelný rozvoj poľnohospodárskej výroby, ako aj optimálne využitie výrobných činiteľov;

keďže vo veterinárnej oblasti sa v súčasnosti hranice používajú na vykonávanie kontrol s cieľom chrániť verejné zdravie a zdravie zvierat;

keďže konečným cieľom je zabezpečiť, aby sa veterinárne kontroly vykonávali len v mieste odoslania; keďže dosiahnutie tohto cieľa predpokladá zosúladenie základných požiadaviek týkajúcich sa zabezpečenia verejného zdravia a zdravia zvierat;

keďže s cieľom dobudovania vnútorného trhu, v očakávaní dosiahnutia tohto cieľa, dôraz by sa mal klásť na kontroly vykonávané v mieste odoslania a na organizáciu kontrol v mieste určenia; keďže toto riešenie by malo za následok zrušenie veterinárnych kontrol na hraniciach vnútri spoločenstva;

keďže toto riešenie v sebe zahŕňa zvýšenie dôvery k veterinárnym kontrolám, ktoré sa vykonávajú v štátoch odoslania; keďže tento štát musí zabezpečiť vykonávanie veterinárnych kontrol zodpovedajúcim spôsobom;

keďže v štáte určenia by sa mohli veterinárne kontroly vykonávať prehliadkou na mieste určenia; keďže však vždy pri závažnom podozrení na vady môže sa veterinárna kontrola vykonať počas prepravy tovaru;

keďže členským štátom prináleží spresniť a predložiť plán, akým spôsobom zamýšľajú vykonávať kontroly, a keďže tieto plány sú predmetom schválenia spoločenstvom;

keďže sa musí prijať opatrenie, ako postupovať v prípade, ak veterinárna kontrola zistila nezrovnalosti v zásielke; keďže v tejto situácii sú tri možné riešenia: po prvé je to úprava nesprávnych dokladov, po druhé zabránenie akémukoľvek nebezpečenstvu pri zistení ohniska epizootie, nového vážneho a nákazlivého ochorenia, alebo inej skutočnosti, ktorá by mohla predstavovať vážne nebezpečenstvo pre zdravie zvierat a ľudí, zatiaľ čo tretí prípad nastane, ak tovar nezodpovedá stanoveným požiadavkám z iných ako týchto dôvodov;

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 225, 31.8.1988, s. 4.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 326, 19.12.1988, s. 28.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 56, 6.3.1989, s. 7.

keďže je nutné vykonať opatrenie na postup riešenia možných sporov týkajúcich sa zásielok zo zariadení, výrobných prevádzok alebo podnikov;

keďže je nutné prijať ochranné opatrenia; keďže v tejto oblasti, hlavne z dôvodov efektivity, musí mať zodpovednosť predovšetkým krajina odoslania; keďže Komisia musí byť schopná konať rýchlo, najmä pri návštevách na mieste a pri prijímaní opatrení zodpovedajúcich situácii;

keďže, aby boli účinné, musia sa predpisy stanovené v tejto smernici dotýkať všetkého tovaru, ktorý v prípade obchodovania vnútri spoločenstva podlieha veterinárnym požiadavkám;

keďže, pokiaľ ide o určité epizootické nákazy, v členských štátoch stále ešte prevláda rozdielna zdravotná situácia a keďže v očakávaní prostriedkov boja proti týmto nákazám vnútri spoločenstva by sa otázka kontrol obchodovania so živými zvieratami vnútri spoločenstva mala dočasne odložiť a mala by sa povoliť kontrola dokladov počas prepravy; keďže vzhľadom na stav harmonizácie predpisov a v očakávaní predpisov celého spoločenstva by tovar, ktorý nie je predmetom harmonizovaných predpisov, mal spĺňať požiadavky štátov určenia za predpokladu, že sú v súlade s článkom 36 zmluvy;

keďže ustanovenia platných smerníc by sa mali prispôbiť novým predpisom stanoveným touto smernicou;

keďže tieto predpisy by sa mali znovu preskúmať pred koncom roka 1993;

keďže Komisia by mala byť poverená prijatím opatrení na uplatňovanie tejto smernice; keďže s týmto cieľom by sa mal stanoviť postup zabezpečenia úzkej a efektívnej spolupráce medzi Komisiou a členskými štátmi v rámci Stáleho veterinárneho výboru,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Členské štáty zaistia, aby veterinárne kontroly produktov živočíšneho pôvodu, na ktoré sa vzťahujú smernice uvedené v prílohe A alebo v článku 14 a ktoré sú určené na obchodovanie, sa už nevykonávali na hraniciach, s výnimkou článku 6, ale aby sa vykonávali v súlade s touto smernicou.

Článok 2

Na účely tejto smernice sa pod nasledujúcimi pojmami rozumie:

1. „veterinárna kontrola“: každá fyzická kontrola a/alebo každá administratívna formalita vzťahujúca sa na produkty podľa článku 1 a smerujúca priamym alebo nepriamym spôsobom k ochrane verejného zdravia alebo zdravia zvierat;
2. „obchodovanie“: obchodovanie s tovarom medzi členskými štátmi v súlade s článkom 9 (2) zmluvy;
3. „zariadenie“: každý závod, ktorý vyrába, skladuje alebo spracúva výrobky podľa článku 1;
4. „príslušný úrad“: ústredný úrad členského štátu, ktorý je kompetentný vykonávať veterinárne kontroly, alebo každý iný úrad, na ktorý bola táto právomoc prenesená;
5. „úradný veterinár“: veterinár, ktorého určil príslušný ústredný úrad členského štátu.

KAPITOLA I

Kontroly pôvodu

Článok 3

1. Členské štáty zabezpečia, aby na obchodovanie boli určené len produkty uvedené v článku 1, ktoré boli získané, skontrolované, označené a etiketované v súlade so zodpovedajúcimi predpismi spoločenstva a ktoré až ku konečnému príjemcovi sprevádza zdravotné osvedčenie, veterinárno-zdravotné osvedčenie alebo akýkoľvek doklad stanovený veterinárnymi predpismi spoločenstva.

Prevádzka pôvodu zabezpečí prostredníctvom vlastnej stálej kontroly, aby tieto produkty zodpovedali požiadavkám uvedeným v prvom pododseku.

Bez vplyvu na povinnosť kontrolovať, ktorú predpisy spoločenstva ukladajú úradnému veterinárovi, príslušný úrad vykonáva pravidelné kontroly zariadení na účel ubezpečenia sa, že výrobky určené na obchodovanie sú v súlade s požiadavkami spoločenstva, alebo v prípade uvedenom v odseku 3 tohto článku a v článku 14 v súlade s požiadavkami členského štátu určenia.

Ak vznikne vážne podozrenie, že požiadavky nie sú splnené, príslušný úrad vykoná nevyhnutné kontroly a v prípade, že sa podozrenie potvrdí, musí prijať adekvátne opatrenia, ktoré môžu zahŕňať odobratie schválenia.

2. Ak preprava zahŕňa viac miest určenia, výrobky sa musia rozdeliť na toľko častí, koľko je miest určenia. Každú časť musí sprevádzať vyššie uvedené osvedčenie alebo doklad.

Ak sú výrobky uvedené v článku 1 určené na export do tretej krajiny, preprava musí zostať pod colnou kontrolou až do východiskového miesta z územia spoločenstva.

3. Členské štáty, ktoré uskutočňujú fakultatívne dovozy z niektorých tretích krajín, informujú Komisiu a ostatné členské štáty o existencii týchto dovozov.

Ak výrobky vstúpia na územie spoločenstva prostredníctvom iného členského štátu, ako je uvedený vyššie, vykoná tento členský štát kontrolu dokladov ich pôvodu a miesta určenia tovaru v súlade s článkom 6 (1).

Členské štáty určenia zakážu opätovné odoslanie príslušných výrobkov zo svojho územia, ak nie sú určené do iného členského štátu, ktorý má rovnaké právne ustanovenia.

Článok 4

1. Odosielajúce členské štáty musia prijať nevyhnutné opatrenia, aby zabezpečili, že výrobcovia rešpektujú veterinárne požiadavky na všetkých stupňoch výroby, skladovania, obchodovania a prepravy výrobkov uvedených v článku 1. Musia najmä zabezpečiť, aby:

- sa výrobky získané v súlade so smernicami uvedenými v prílohe A z veterinárneho hľadiska kontrolovali rovnako, ako keby boli určené na obchod vnútri spoločenstva alebo na národný trh,
- sa výrobky uvedené v prílohe B neexpedovali na územie iného členského štátu, ak nemôžu byť predmetom obchodovania na ich vlastnom území z dôvodov uvedených v článku 36 zmluvy.

2. Odosielajúce členské štáty prijímajú primerané administratívne, zákonné a trestné opatrenia pre postihy pri nedodržaní veterinárnych predpisov fyzickými alebo právnickými osobami, a to v prípade, ak sa zistí porušenie predpisov spoločenstva, najmä ak sa zistilo, že vystavené potvrdenie alebo doklady nezodpovedajú skutočnému stavu výrobkov a že označenie zdravotnej nezávadnosti sa pridelo výrobkom, ktoré nezodpovedajú týmto predpisom.

KAPITOLA II

Kontroly po príchode na miesto určenia

Článok 5

1. Členské štáty miesta určenia zavedú do platnosti tieto opatrenia:

- a) Príslušný úrad môže v mieste určenia tovaru overiť prostredníctvom nediskriminačných veterinárnych kontrol na mieste, či sa rešpektujú požiadavky článku 3; pri tejto príležitosti sa môžu odoberať vzorky.

Ďalej, ak príslušný úrad tranzitného členského štátu alebo členského štátu miesta určenia má informácie, ktoré mu dovoľujú predpokladať, že sa predpisy spoločenstva nedodržali, môžu sa kontroly rovnako vykonať počas prepravy tovaru na jeho území vrátane kontroly stavu dopravných prostriedkov.

b) V prípade, že výrobky uvedené v článku 1, pôvodom z iného členského štátu, sú určené:

- do zariadenia podliehajúceho zodpovednosti úradného veterinára, ten musí zabezpečiť, že zariadenie prijme len výrobky, ktoré spĺňajú požiadavku článku 3 (1) vzhľadom na označenie a sprievodné doklady alebo ktoré, v prípade výrobkov uvedených v prílohe B, sprevádza doklad špecifikovaný predpismi krajiny určenia,
- schválenému sprostredkovateľovi, ktorý vykonáva rozdelenie zásielky na jednotlivé časti alebo obchodné spoločnosti s viacerými filiálkami, alebo zariadeniu, ktoré nepodlieha stájej kontrole, toto zariadenie musí pred úplným rozdelením alebo pred uvedením na trh skontrolovať prítomnosť uvedených označení, osvedčení alebo dokladov podľa prvej zarážky a oznámiť príslušnému úradu nedostatky a chyby,
- ostatným príjemcom, zvlášť v prípade čiastočnej vykládky počas prepravy, každú časť musí sprevádzať v súlade s článkom 3 (1) originál osvedčenia, ktorý je uvedený v prvej zarážke.

Záruky, ktoré musí príjemca poskytnúť a ktoré sú uvedené v druhej a tretej zarážke, sa špecifikujú v dohode s príslušným úradom, ktorá sa uzatvára pri predbežnej registrácii podľa odseku 3. Príslušný úrad vykonáva náhodné kontroly dodržiavania poskytovaných záruk.

2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 4, v prípade, že normy spoločenstva stanovené predpismi spoločenstva neboli ešte vytvorené, a v prípade stanovenom v článku 14 členský štát miesta určenia môže vyžadovať, rešpektujúc všeobecné ustanovenia zmluvy, aby prevádzka pôvodu postupovala podľa noriem platných národných predpisov tohto členského štátu. Členský štát pôvodu zabezpečí súlad príslušného výrobku s týmito požiadavkami.

3. Prevádzkovatelia, ktorí majú výrobky dodané z iného členského štátu alebo ktorí rozdeľujú časti týchto produktov:

- a) musia sa na žiadosť príslušného úradu podriaďiť predbežnej registrácii;
- b) musia viesť zoznam, v ktorom sa tieto dodávky zaznamenávajú;
- c) musia, ak ich o to požiada príslušný úrad, ohlasovať prísun výrobkov z iného členského štátu a podľa potreby vykonávať kontroly uvedené v odseku 1;
- d) počas obdobia najmenej 6 mesiacov, ktoré spresní príslušný úrad, uchovávať zdravotné osvedčenia alebo doklady uvedené v článku 3 a predkladať ich príslušnému úradu na jeho žiadosť.

4. Podrobné predpisy na uplatňovanie tohto článku budú prijaté v súlade s postupom v článku 18.

5. Na základe správy Komisie, ktorú sprevádza akýkoľvek návrh na zmeny, musí Rada preskúmať tento článok v lehote do troch rokov od uplatňovania tejto smernice.

Článok 6

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa počas kontrol vykonávaných na miestach, kde výrobky z tretích krajín môžu vstúpiť na územie spoločenstva, ako sú prístavy, letiská, hraničné stanice s tretími krajinami, prijali tieto opatrenia:

- a) overiť doklady o pôvode výrobkov;
- b) ak sa výrobky dovážajú z tretích krajín, musia sa zaslať pod colným dozorom na kontrolné miesto, aby sa mohli vykonať veterinárne kontroly.

Výrobky uvedené v prílohe A sa nemôžu colne odbaviť, pokiaľ tieto kontroly nepreukážu, že sú v súlade s predpismi spoločenstva.

Výrobky uvedené v prílohe B a tie, ktoré sú predmetom fakultatívneho dovozu v súlade s článkom 3 (3) a ktoré sa po dovoze na územie spoločenstva majú zaslať do iného členského štátu, musia sa:

- buď podrobiť veterinárnym kontrolám, aby sa preukázalo, že sú v súlade s predpismi členského štátu miesta určenia,
- alebo, iba po výlučne vizuálnej kontrole, keď sa zistí, že doklady a výrobky súhlasia, zaslať pod colným dozorom na miesto určenia, kde sa musia vykonať veterinárne kontroly;

- c) výrobky, ktoré pochádzajú zo spoločenstva, podliehajú predpisom kontrol stanovených v článku 5.

2. Avšak od 1. januára 1993 a odchylné od odseku 1 všetky výrobky prepravované dopravnými prostriedkami spájajúcimi pravidelným a priamym spôsobom dva geografické body spoločenstva podliehajú pravidlám kontroly podľa článku 5.

Článok 7

1. Ak pri kontrole na mieste určenia zásielky alebo počas prepravy príslušné úrady členského štátu zistia:

- a) prítomnosť pôvodcu nákazy uvedeného v smernici 82/894/EHS⁽¹⁾, naposledy zmenenej a doplnenej rozhodnutím Komisie 89/162/EHS⁽²⁾, zoonózu alebo chorobu, alebo akúkoľvek skutočnosť, ktorá môže znamenať vážne nebezpečenstvo pre ľudí a zvieratá, alebo zistia, že výrobky pochádzajú z územia postihnutého nakaľivým ochorením, musia nariadiť okrem veterinárno-zdravotných opatrení – ak ide o produkty podliehajúce ošetrovaniu uvedenému v článku 4 smernice 80/215/EHS⁽³⁾, naposledy zmenenej a doplnenej smernicou 88/660/EHS⁽⁴⁾ – zneškodnenie časti tovaru alebo jeho využitia iným spôsobom podľa predpisov spoločenstva.

Náklady spojené so zneškodnením tejto časti tovaru znáša vývozca alebo jeho zástupca.

Príslušné úrady členského štátu miesta určenia informujú bezprostredne telexom príslušné úrady ostatných členských štátov a Komisiu o zistených skutočnostiach, o prijatých rozhodnutiach a o dôvodoch pre tieto rozhodnutia.

Môžu sa uplatňovať ochranné opatrenia stanovené v článku 9.

Ďalej na žiadosť členského štátu a podľa postupu uvedeného v článku 17 Komisia môže prijať akékoľvek nevyhnutné opatrenia na dosiahnutie zhodného postupu medzi členskými štátmi, aby čelila situáciám, ktoré nepredpokladajú predpisy spoločenstva;

- b) že tovar nespĺňa podmienky stanovené smernicami spoločenstva alebo pokiaľ sa doteraz ešte nerozhodlo o normách spoločenstva stanovených v smerniciach, národnými predpismi, môžu za predpokladu, že to zdravotné a veterinárno-zdravotné aspekty dovoľa, ponechať dodávateľovi alebo jeho zástupcovi voľbu medzi:
 - zneškodnením tovaru alebo
 - využitím tovaru na iné účely vrátane jeho vrátenia s povolením príslušného úradu krajiny prevádzky pôvodu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 378, 31.12.1987, s. 58.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 61, 4.3.1989, s. 48.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 47, 21.2.1980, s. 4.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 382, 31.12.1988, s. 35.

Avšak v prípade, že sa zistia nedostatky v osvedčení alebo v dokladoch, musí sa vývozcom poskytnúť lehota na nápravu pred použitím tejto poslednej možnosti.

2. Podľa postupu uvedeného v článku 18 Komisia vyhotoví zoznam pôvodcov a nálezov uvedených v odseku 1 a stanoví podrobné pravidlá použitia tohto článku.

Článok 8

1. V prípadoch uvedených v článku 7 sa príslušný úrad členského štátu určenia okamžite skontaktuje s príslušnými úradmi vývozného členského štátu. Úrady tohto členského štátu prijímajú všetky nevyhnutné opatrenia a oznámia príslušnému úradu prvého členského štátu povahu vykonaných kontrol, aké sa prijali rozhodnutia a dôvody pre tieto rozhodnutia.

Ak sa úrad prvého členského štátu obáva, že tieto opatrenia nie sú dostatočné, príslušné úrady oboch členských štátov spoločne hľadajú spôsoby a prostriedky na nápravu situácie; podľa potreby do toho môžu zahrnúť kontrolu na mieste.

Tam, kde kontroly uvedené v článku 7 zistia opakované nedostatky, príslušný úrad členského štátu určenia o tom informuje Komisiu a veterinárne služby ostatných členských štátov.

Na žiadosť príslušného úradu členského štátu miesta určenia alebo z vlastnej iniciatívy môže Komisia podľa druhu závad:

- poslať do príslušnej prevádzky inšpekčnú misiu alebo
- poveriť úradného veterinára, ktorého meno sa uvedie v zozname vyhotovenom Komisiou na návrh členských štátov a ktorý je prijateľný pre všetky zúčastnené strany, kontrolou skutočností v príslušnom zariadení,
- požadovať od príslušného úradu, aby zvýšil počet odberov vzoriek z výrobkov príslušnej prevádzky.

Komisia informuje členské štáty o svojich zisteniach.

Keď prevádzka prijme tieto opatrenia, aby vyriešila opakované nedostatky v časti prevádzkarne, Komisia jej uloží na úhradu akékoľvek výdavky vzniknuté pri uplatňovaní zarážok predchádzajúceho pododseku.

Do rozhodnutia Komisie musí členská krajina pôvodu na žiadosť členskej krajiny miesta určenia posilniť kontroly výrobkov prichádzajúcich z tejto prevádzky a v prípade, že ide o vážne ohrozenie zdravia zvierat alebo verejného zdravia, pozastaviť schválenie.

Dovozný členský štát môže zintenzívniť svoje kontroly výrobkov pochádzajúcich z rovnakého zariadenia.

Na žiadosť jedného z príslušných dvoch členských štátov – ak posudok expertov potvrdí nedostatky – v súlade s postupom v článku 17 musí Komisia prijať primerané opatrenia, ktoré môžu ísť až tak ďaleko, že povolí členským štátom dočasne zakázať vstup výrobkov pochádzajúcich z tohto zariadenia na ich územie. Tieto opatrenia sa musia potvrdiť alebo preskúmať v čo najkratšom čase v súlade s postupom stanoveným v článku 17.

Všeobecné predpisy na uplatňovanie tohto článku sa prijímajú v súlade s postupom stanoveným v článku 18.

2. Táto smernica neovplyvňuje právo na odvolanie uplatňované proti rozhodnutiam príslušných úradov v jednotlivých členských štátoch.

Rozhodnutia prijaté príslušným úradom členskej krajiny miesta určenia a dôvody pre tieto rozhodnutia sa oznámia odosielaťovi alebo jeho zástupcovi a tiež príslušnému úradu členskej krajiny pôvodu.

Ak vývozca alebo jeho zástupca o to požiada, toto rozhodnutie a dôvody sa mu oznámia písomne s podrobnosťami o práve na odvolanie, ktoré mu poskytuje platná legislatíva členského štátu určenia, a s podrobnosťami o postupe a príslušnom časovom limite.

Avšak v prípade sporu a bez toho, aby boli dotknuté tieto práva na odvolanie, môžu obe uvedené strany, ak súhlasia, v lehote maximálne jedného mesiaca postúpiť spor na posúdenie expertovi, ktorého meno je zaradené do zoznamu expertov spoločenstva vypracovaného Komisiou; náklady na túto expertízu hradí spoločenstvo.

Títo experti sú povinní vydať stanovisko v lehote maximálne do 72 hodín. Strany sa musia podrobiť stanovisku experta s patričným ohľadom na veterinárnu legislatívu spoločenstva.

3. Náklady na vrátenie zásielky, skladovanie tovaru alebo jeho iné využitie, prípadne zneškodnenie hradí príjemca.

KAPITOLA III

Spoločné ustanovenia

Článok 9

1. Každý členský štát oznámi bezodkladne ostatným členským štátom a Komisii, keď zistí na svojom území výskyt iných ochorení, ako sú uvedené v smernici 82/894/EHS, výskyt každej zoonózy, ochorenia alebo skutočnosti, ktoré by mohli viesť k vážnemu ohrozeniu zdravia zvierat alebo ľudí.

Členská krajina pôvodu uvedie bezodkladne do platnosti kontrolné a preventívne opatrenia podľa predpisov platných v spoločenstve, najmä vymedzí ochranné pásma stanovené v týchto predpisoch alebo prijme ďalšie opatrenia, ktoré považuje za nevyhnutné.

Členská krajina miesta určenia alebo tranzitu, ktorá počas kontroly ochorenia podľa článku 5 zistila ochorenia alebo skutočnosti uvedené v prvom pododseku, môže, ak je to nevyhnutné, prijať preventívne opatrenia podľa predpisov platných v spoločenstve.

Do prijatia opatrení v súlade s odsekom 4 môže členská krajina miesta určenia z vážnych verejných alebo veterinárno-zdravotných dôvodov prijať dočasné ochranné opatrenia týkajúce sa predmetných prevádzok alebo v prípade epizootie týkajúce sa ochranného pásma podľa predpisov spoločenstva.

Opatrenia prijaté členskými štátmi sa bezodkladne oznámia Komisii a ostatným členským štátom.

2. Na žiadosť členského štátu uvedeného v prvom pododseku odseku 1 alebo z iniciatívy Komisie sa môže jeden alebo viac zástupcov Komisie okamžite dostaviť na príslušné miesto a v spolupráci s príslušnými úradmi prešetriť prijaté opatrenia a vydať stanovisko k týmto opatreniam.

3. Ak Komisia nebola informovaná o prijatých opatreniach alebo ak prijaté opatrenia považuje za nedostatočné, môže v spolupráci s príslušným členským štátom pred schôdzou Stáleho veterinárneho výboru prijať dočasné ochranné opatrenia týkajúce sa produktov pochádzajúcich z oblasti postihnutej nákazlivým ochorením alebo z danej prevádzky. Tieto opatrenia sa v čo najkratšom čase predložia Stálemu veterinárnemu výboru na potvrdenie, zmenu a doplnenie alebo zrušenie v súlade s postupom stanoveným v článku 17.

4. Komisia musí v každom prípade preskúmať pri najbližšej príležitosti situáciu v Stáлом veterinárnom výbore. Prijme nevyhnutné opatrenia pre výrobky uvedené v článku 1, a ak to vyžaduje situácia, pre pôvodné výrobky alebo výrobky z nich získané v súlade s postupom stanoveným v článku 17. Komisia sleduje situáciu a podľa rovnakého postupu v závislosti od vývoja situácie mení a dopĺňa alebo odvoláva prijaté rozhodnutia.

5. Podrobné predpisy na uplatňovanie tohto článku, a najmä zoznam zoonóz alebo skutočností, ktoré môžu viesť k vážnemu ohrozeniu ľudského zdravia, sa prijímajú v súlade s postupom stanoveným v článku 18.

Článok 10

Každý členský štát a Komisia určia veterinárnu službu alebo služby zodpovedné za vykonávanie veterinárnych kontrol a spoluprácu s kontrolnými službami ostatných členských štátov.

Článok 11

Členské štáty zabezpečia, aby úradníci ich veterinárnych služieb, prípadne v spolupráci s úradníkmi iných služieb poverených na tento účel mohli najmä:

- vykonávať inšpekcie budov, kancelárií, laboratórií, zariadení, dopravných prostriedkov, materiálneho vybavenia, prostriedkov na čistenie a údržbu, pracovných postupov pri výrobe a spracovaní výrobkov, rovnako aj značenie, etiketovanie a prezentácie týchto výrobkov,
- kontrolovať, či personál spĺňa požiadavky v textoch uvedených v prílohe A,
- odoberať vzorky výrobkov pozastavených pri skladovaní alebo pri predaji, pri uvádzaní na trh alebo pri preprave,
- prešetrovať dokumentačný materiál alebo informácie z počítača týkajúce sa kontrol ďalších opatrení prijatých na základe článku 3 odseku 1.

Aby splnili svoje povinnosti, musia pracovníci veterinárnych služieb v potrebnej miere spolupracovať s kontrolovaným zariadením.

Článok 12

1. Článok 8 (3) a články 10 a 11 smernice 64/433/EHS⁽¹⁾, naposledy zmenenej a doplnenej smernicou 88/657/EHS⁽²⁾, sa zrušujú.

2. Článok 5 (3) a (4) a články 9, 10 a 11 smernice 71/118/EHS⁽³⁾, naposledy zmenenej a doplnenej smernicou 88/657/EHS, sa zrušujú.

3. V smernici 74/461/EHS⁽⁴⁾, naposledy zmenenej a doplnenej smernicou 87/489/EHS⁽⁵⁾:

- i) články 5 (2), (3), (4) a (5) a články 6 a 8 sa zrušujú;
- ii) v článku 8a sa odkazy na článok 8 nahrádzajú odkazom na článok 9 smernice 89/662/EHS.

⁽¹⁾ Ú. v. ES 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 382, 21.12.1988, s. 3.

⁽³⁾ Ú. v. ES 55, 8.3.1971, s. 23.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES 302, 31.12.1972, s. 24.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES 280, 3.10.1987, s. 28.

4. Článok 7 (3) a články 12 a 16 smernice 77/99/EHS ⁽¹⁾, naposledy zmenenej a doplnenej smernicou 89/227/EHS ⁽²⁾, sa zrušujú.

5. V smernici 80/215/EHS:

- i) článok 5 (2), (3), (4) a (5) a články 6 a 7 sa zrušujú;
- ii) v článku 7a sa odkazy na článok 7 nahrádzajú odkazom na článok 9 smernice 89/662/EHS.

6. Článok 5 (3) a (4), článok 7, 8 a 12 smernice 85/397/EHS ⁽³⁾, naposledy zmenenej a doplnenej nariadením (EHS) č. 3768/85 ⁽⁴⁾, sa zrušujú.

7. Článok 10 (1) a (3) smernice 88/657/EHS sa zrušuje.

8. Články 8 a 9 smernice 89/437/EHS ⁽⁵⁾ sa zrušujú.

9. V prílohe B k smernici 72/462/EHS ⁽⁶⁾ sa k osvedčeniu pridá toto: „Meno a adresa prvého príjemcu“.

Článok 13

1. V smerniciach 64/433/EHS a 71/118/EHS sa doplní tento článok:

„Článok 19

Predpisy stanovené v smernici 89/662/EHS ^(*), týkajúce sa veterinárnych kontrol vykonávaných pri obchodovaní vnútri spoločenstva, sa uplatňujú, s cieľom dotvorenia vnútorného trhu najmä pri kontrolách pôvodu, na organizáciu a následky kontrol, ktoré má vykonávať krajina miesta určenia, a na ochranné opatrenia, ktoré sa majú vykonať.

^(*) Ú. v. ES L 395, 30.12.1989, s. 13.“

2. V smerniciach 72/461/EHS a 80/215/EHS sa doplní tento článok:

„Článok 15

Predpisy stanovené v smernici 89/662/EHS ^(*), týkajúce sa veterinárnych kontrol vykonávaných pri obchodovaní vnútri spoločenstva, sa uplatňujú, s cieľom dotvorenia vnútorného trhu najmä pri kontrolách pôvodu, na organizáciu a následky kontrol, ktoré má vykonávať krajina miesta určenia, a na ochranné opatrenia, ktoré sa majú vykonať.

^(*) Ú. v. ES L 395, 30.12.1989, s. 13.“

3. V smernici 77/99/EHS sa doplní tento článok:

„Článok 24

Predpisy stanovené v smernici 89/662/EHS ^(*), týkajúce sa veterinárnych kontrol vykonávaných pri obchodovaní vnútri spoločenstva, sa uplatňujú, s cieľom dotvorenia vnútorného trhu najmä pri kontrolách pôvodu, na organizáciu a následky kontrol, ktoré má vykonávať členská krajina miesta určenia, a na ochranné opatrenia, ktoré sa majú vykonať.

^(*) Ú. v. ES L 395, 30.12.1989, s. 13.“

4. V smerniciach 85/397/EHS a 88/657/EHS sa doplní nasledujúci článok.

„Článok 18

Predpisy stanovené v smernici 89/662/EHS ^(*), týkajúce sa veterinárnych kontrol vykonávaných pri obchodovaní vnútri spoločenstva, sa uplatňujú, s cieľom dotvorenia vnútorného trhu najmä pri kontrolách pôvodu, na organizáciu a následky kontrol, ktoré má vykonávať členská krajina miesta určenia, a na ochranné opatrenia, ktoré sa majú vykonať.

^(*) Ú. v. ES L 395, 30.12.1989, s. 13.“

5. V smernici 88/437/EHS sa doplní tento článok:

„Článok 17

Pravidlá stanovené v smernici 89/662/EHS ^(*), týkajúce sa veterinárnych kontrol vykonávaných pri obchodovaní vnútri spoločenstva, sa uplatňujú, s cieľom dotvorenia vnútorného trhu najmä pri kontrolách pôvodu, na organizáciu a následky kontrol, ktoré má vykonávať členská krajina miesta určenia, a na ochranné opatrenia, ktoré sa majú vykonať.

^(*) Ú. v. ES L 395, 30.12.1989, s. 13.“

Článok 14

Do 31. decembra 1992 obchodovanie s výrobkami uvedenými v prílohe B podlieha až do prijatia predpisov spoločenstvom predpisom kontrol stanoveným touto smernicou, najmä predpisom uvedeným v článku 5 odseku 2.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 26, 31.1.1977, s. 85.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 93, 6.4.1989, s. 25.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 226, 24.8.1985, s. 13.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 362, 31.12.1985, s. 8.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 212, 22.7.1989, s. 87.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 302, 31.12.1972, s. 28.

Členské štáty oznámia pred dňom uvedeným v článku 19 podmienky a postupy uplatňované v súčasnosti pri obchodovaní s výrobkami uvedenými v prvom pododseku.

Rada, konajúc na návrh Komisie, určí do 31. decembra 1991 záverečné dojednania uplatniteľné na obchod s výrobkami uvedenými v prílohe B.

Článok 15

V článku 9 smernice 64/432/EHS ⁽¹⁾ sa vloží nasledujúci odsek:

„2a. Jeden alebo viac zástupcov Komisie sa môže na žiadosť členského štátu alebo z iniciatívy samotnej Komisie dostaviť okamžite na príslušné miesto, aby v spolupráci s príslušnými úradmi preverili prijaté opatrenia a vydali stanovisko k týmto opatreniam.“

Článok 16

1. Členské štáty predložia Komisii najneskôr do troch mesiacov pred dňom uvedeným v článku 19 (1) program stanovujúci národné opatrenia, ktoré sa majú prijať na dosiahnutie stanoveného cieľa tejto smernice, najmä intervaly kontrol.

2. Komisia preskúma programy, ktoré jej oznámili členské štáty v súlade s odsekom 1.

3. Každý rok a po prvýkrát v roku 1991 Komisia adresuje členským štátom odporúčanie o programe kontrol na nasledujúci rok; Stály veterinárny výbor vyjadří svoje stanovisko k odporúčaniu vopred. Toto odporúčanie sa môže stať predmetom neskorších zmien.

Článok 17

1. Ak sa má použiť postup stanovený týmto článkom, predseda bezodkladne postúpi záležitosť buď z vlastnej iniciatívy, alebo na žiadosť členského štátu Stálemu veterinárnemu výboru (ďalej len ako „výbor“) ustanovenému rozhodnutím 68/361/EHS ⁽²⁾.

2. Zástupca Komisie predkladá výboru návrh opatrení, ktoré sa majú prijať. Výbor vydáva stanovisko k nemu v priebehu dvoch dní. V prípade rozhodnutia, ktoré má Rada prijať na návrh Komisie, sa vyžaduje prijatie stanoviska na základe väčšiny stanovenej v článku 148 odseku 2 zmluvy. Vážnosť

⁽¹⁾ Ú. v. ES 121, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 255, 18.10.1968, s. 23.

hlasov zástupcov členských štátov vo výbore sa posudzuje spôsobom stanoveným v uvedenom článku. Predseda nehlasuje.

3. Komisia prijme plánované opatrenia, ak sú v súlade so stanoviskom výboru.

4. Ak plánované opatrenia nie sú v súlade so stanoviskom výboru alebo nie je vydané vyjadrenie, Komisia bezodkladne predkladá Rade návrh opatrení, ktoré sa majú prijať.

Rada rozhoduje kvalifikovanou väčšinou.

Ak Rada po uplynutí lehoty 15 dní odo dňa postúpenia záležitosti Rade nerozhodne, Komisia prijme navrhované opatrenia, s výnimkou toho, keď sa Rada proti tomuto opatreniu vyslovila väčšinou.

Článok 18

1. Ak sa má použiť postup stanovený týmto článkom, predseda bezodkladne postúpi záležitosť buď z vlastnej iniciatívy, alebo na žiadosť členského štátu Stálemu veterinárnemu výboru (ďalej len ako „výbor“) ustanovenému rozhodnutím 68/361/EHS.

2. Zástupca Komisie predkladá výboru návrh opatrení, ktoré sa majú prijať. Výbor vydáva stanovisko k tomuto návrhu v lehote, ktorú môže stanoviť predseda podľa naliehavosti záležitosti. V prípade rozhodnutia, ktoré má Rada prijať na návrh Komisie, sa stanovisko prijíma na základe väčšiny stanovenej v článku 148 odseku 2 zmluvy. Závažnosť hlasov zástupcov členských štátov vo výbore sa posudzuje spôsobom stanoveným v uvedenom článku. Predseda nehlasuje.

3. Komisia prijme plánované opatrenia, ak sú v súlade so stanoviskom výboru.

4. Pokiaľ plánované opatrenia nie sú v súlade so stanoviskom výboru alebo sa nevydalo žiadne stanovisko, Komisia bezodkladne predkladá Rade návrh opatrení, ktoré sa majú prijať.

Rada rozhoduje kvalifikovanou väčšinou.

Ak Rada po uplynutí lehoty troch mesiacov odo dňa postúpenia záležitosti Rade nerozhodne, Komisia prijme navrhované opatrenia a bezodkladne ich zavedie, pokiaľ sa Rada proti týmto opatreniam vyslovila väčšinou.

KAPITOLA IV

Prechodné a záverečné ustanovenia*Článok 19*

1. Pred 31. decembrom 1990 Rada rozhodne kvalifikovanou väčšinou o návrhu Komisie o veterinárnych kontrolách v obchode so živým dobytkom v rámci spoločenstva.

Pred dátumom uvedeným v prvom pododseku Rada rozhoduje kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie rozhodne o predpisoch a všeobecných zásadách uplatňovaných pri kontrolách výrobkov dovážaných z tretích krajín, zahrnutých v tejto smernici. Rovnakým spôsobom sa pred týmto dátumom určia kontrolné miesta na vonkajších hraniciach spoločne s požiadavkami, ktoré budú musieť tieto kontrolné miesta spĺňať.

2. Pred 31. decembrom 1992 Rada preskúma ustanovenia tejto smernice na základe správy Komisie o získaných skúsenostiach, doplnenej o prípadné návrhy, o ktorých Rada rozhodne kvalifikovanou väčšinou.

Článok 20

Vzhľadom na postupnú realizáciu kontrolných opatrení požadovaných touto smernicou môžu členské štáty do 31. decembra 1992 formou odchýlky od článku 5 (1):

- pokračovať v kontrole dokladov pri mäse a mäsových výrobkoch, aby sa zaistil súlad s osobitnými požiadavkami, ktoré stanovujú predpisy spoločenstva o slintačke a krívačke a horúčke ošípaných,

- uskutočňovať kontroly dokladov výrobkov dovážaných z tretích krajín počas prepravy, určených pre ne.

Článok 21

Pred 1. októbrom 1992 stanoví Rada rozhodujúcou kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie opatrenia uplatniteľné po vypršaní prechodných opatrení stanovených v článku 20.

Článok 22

Členské štáty uvedú do platnosti zákony, iné právne predpisy a administratívne opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou v deň, ktorý sa určí rozhodnutím prijatým do 31. decembra 1990, v súlade s druhým pododsekom článku 19 (1), ale najneskôr do 31. decembra 1991.

Helénska republika má však na dosiahnutie súladu s touto smernicou ešte ďalšie obdobie jedného roka.

Článok 23

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 11. decembra 1989

Za Radu
predseda
H. NALLET

PRÍLOHA A

Veterinárne zákonodarstvo

- Smernica Rady 64/433/EHS z 26. júna 1964 o zdravotných problémoch, ktoré ovplyvňujú obchodovanie s čerstvým mäsom vnútri spoločenstva (Ú. v. ES L 121, 29. 7. 1964, s. 2012/64), naposledy zmenená a doplnená smernicou 88/657/EHS (Ú. v. ES L 382, 31. 12. 1988, s. 3),
- Smernica Rady 71/118/EHS z 15. februára 1971 o zdravotných problémoch, ktoré ovplyvňujú obchodovanie s čerstvým hydinovým mäsom (Ú. v. ES L 55, 8. 3. 1971, s. 23), naposledy zmenená a doplnená smernicou 88/657/EHS (Ú. v. ES L 382, 31. 12. 1988, s. 3),
- Smernica Rady 72/461/EHS z 12. decembra 1972 o zdravotných problémoch, ktoré ovplyvňujú obchodovanie s čerstvým mäsom vnútri spoločenstva (Ú. v. ES L 302, 31. 12. 1972, s. 24), naposledy zmenená a doplnená smernicou 87/489/EHS (Ú. v. ES L 280, 3. 10. 1987, s. 28),
- Smernica Rady 77/99/EHS z 21. decembra 1976 o zdravotných problémoch, ktoré ovplyvňujú obchodovanie s mäsovými výrobkami vnútri spoločenstva (Ú. v. ES L 26, 31. 1. 1977, s. 85), naposledy zmenená a doplnená smernicou 89/277/EHS (Ú. v. ES L 93, 6. 4. 1989, s. 25),
- Smernica Rady 80/215/EHS z 22. januára 1980 o veterinárno-zdravotných problémoch, ktoré ovplyvňujú obchodovanie s mäsovými výrobkami vnútri spoločenstva (Ú. v. ES L 47, 21. 2. 1980, s. 4), naposledy zmenená a doplnená smernicou 88/660/EHS (Ú. v. ES L 382, 31. 12. 1988, s. 35),
- Smernica Rady 85/397/EHS z 5. augusta 1985 o zdravotných a veterinárno-zdravotných problémoch, ktoré ovplyvňujú obchod s pasterizovaným mliekom (Ú. v. ES L 226, 24. 8. 1985, s. 13), naposledy zmenená a doplnená nariadením (EHS) č. 3768/85 z 20. 12. 1985 (Ú. v. ES L 362, 31. 12. 1985, s. 8),
- Smernica Rady 88/657/EHS zo 14. decembra 1988, ktorou sa stanovujú požiadavky pre výrobu a obchodovanie so sekaným mäsom, mäsom v kúskoch menších ako 100 gramov a mäsovými výrobkami (Ú. v. ES L 382, 31. 12. 1988, s. 3) ⁽¹⁾,
- Smernica Rady 89/437/EHS z 20. júna 1989 o hygienických a zdravotných problémoch, ktoré ovplyvňujú výrobu a uvádzanie na trh vaječných výrobkov (Ú. v. ES L 212, 22. 7. 1989, s. 87) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Od 1. januára 1992.

PRÍLOHA B

Výrobky, ktoré nie sú predmetom harmonizácie spoločenstva, ale s ktorými obchod by bol podrobený kontrolám stanoveným touto smernicou

Výrobky živočíšneho pôvodu zahrnuté v prílohe II zmluvy:

- zajačie mäso a divina,
 - surové mlieko a mliečne výrobky,
 - výrobky z vodných kultúr určené na konzumáciu,
 - rybacie výrobky určené na konzumáciu,
 - žijúce dvojchlopňové mäkkýše určené na konzumáciu,
 - výrobky z diviny a zajačieho mäsa,
 - krv,
 - vnútornosti živočíšnych tukov, škvarky a vedľajšie produkty pri škvarení,
 - med,
 - slimáky určené na konzumáciu,
 - žabie stehienka určené na konzumáciu.
-